

چهره‌های شعرا و روز اقبال ۴

مسعود احمدی

مسعود احمدی متولد ۱۳۲۲ کرمان

کتابهای شعر:

۱- زنی بر درگاه - انتشارات علم.

۲- روز بارانی - کتاب گزیده.

۳- برگریزان و گذرگاه - کتاب گزیده.

۴- دوندۀ خسته - کتاب گزیده.

شعر برای کودکان:

۱- ۲۴ ساعت

۲- شبنم و گرگ و میش

واژگان ۱

چه پوک

چه بی خویش

چه بی اعتبارند واژگان!

نه پرنده، پرنده است
و نه آسمان، آسمان.

درخت
مفهومی مجرد است
و انسان
معنایی بی مصداق.

ای کاش
ای کاش
پرنده، پرنده بود
و آسمان، آسمان.
درخت، درخت
و انسان، انسان،
تا
تا من بتوانم
با احترام به تو
و اعتماد به خویش
سر بر دامنانت بگذارم
بی آنکه بگویم:

شهره‌شکاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

بی چشمداشتی
آری
بی هر انتظار
دوستم بدار.

واژگان ۲

آدمیان
واژگانند:

کبر و فروتنی

خشم و خویشتنداری.

تازیانه

چیزی نیست جز تو

وزنجیر

چیزی ست نه جز من.

زندانی توای

زندانیان تو.

بندی منم

بنددار من.

در انتظار کیستی

که دیری ست

افسانه‌ها به موزه‌ها رفته‌اند:

پیران

پدران

پهلوانان:

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

پرتال جامع علوم انسانی

تجسم ناچاری‌های تو

تبلور ناتوانی‌های من.

در انتظار کیستی

تا بیاید و در بگشاید؟

در توای

چفت تو

دروازه منم

قفل من

و مائیم ما
دستی
که می گشاید و می بندد.

بیا
بیا برخیزیم.

دیروز را
بر رخت آویز بیاویزیم

درهم فروشویم
با هم بیامیزیم،

تا مگر
مگر رهائی را به چشم بینیم:

حقیقتی
که سال‌های سال
از دور بر ما می نگریست
و زار می گریست.

شرو، شگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

واژگان ۴

هم از آسمان می گذرم
هم از پرنده

هم از شب
هم از ستاره

هم از بهار
هم از درخت

تا کوه، کوه باشد
دریا، دریا
و اسبی که بر ساحل می چمد
تنها، راهواری
که نگاه را به تماشای زیبایی خرامان می خواند
نه به دیدارِ سورشگری شهید.

قهرمان بودن، آرزویی نباشد
و مرگ بی هنگام
افتخاری بی همانند

قهرمانان
یادآوران باشند، نه پروردگاران
و نیاکان
اندوه گساران، نه قانون گذاران.

هم از آسمان می گذرم
هم از پرنده

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

هم از شب
هم از ستاره

هم از بهار
هم از درخت
تا مگر
مگر با تو بمانم:

بی گذشته
بی مردگانم.

تا
تا شاید

معنای تو
مفهوم خود
حقیقتِ انسان را بدانم.

تا
تا شاید
شبی به ستارگان بنگری،
روی برگردانی
و سرورِ نگاهت را بر من بیفشانی.

تا
تا شاید
روزی سر بر شانه‌ام بگذاری
و بی‌تردید، بگویی:
دشت
با باد و شقایق‌هاش همان قدر زیباست
که شب
با ظلمات و ستارگانش
که تو
با بردباری و عصیان.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

واژگان ۵

چه باید می‌کردم
چه؟
تا دری را که می‌گشایم
نه بر ناکامی باشد
و نه بر رؤیا.

درختان، درخت باشند

پرندگان، پرنده
و راه‌ها
جاده‌هایی هموار
در زیر آسمانی بی‌غبار.

دری
بر کودکی پر نشاط
و بر جوانی سراسر امید.

دری
بر آینده‌نی
از احترام و اعتماد، سرشار
و بر فرجامی، پرافتخار.

دری
بر تو
بر بی‌کورانگی:

تنها جانی
که می‌توانم
دستانت را در دست بگیرم
و بی‌تردید بگویم:
شوشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرنال جامع علوم انسانی

چه بسیار دوستت دارم
چه بسیار.